

การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ตามแนวคิดทฤษฎีของ วาโร เพ็งสวัสดิ์

The development of tourism routes based on the theory of Waro Pengsawat.

พรฟ้า สุทธิคุณ

Pornfar Sutthikhun

Received : 10 April 2024 , Revised : 20 April 2024 , Accepted : 27 April 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอเกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ตามแนวคิดทฤษฎีของ วาโร เพ็งสวัสดิ์ เส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) เป็นแนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็น หรือเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวและจุดที่น่าสนใจต่าง ๆ ได้ง่ายสะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดทำขึ้น ซึ่งเส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยวอาจเป็นการใช้เส้นทางร่วมกับเส้นทางสัญจรปกติของคนท้องถิ่น หรืออาจเป็นการกำหนดเส้นทางขึ้นมาใหม่เฉพาะเป็นพิเศษสำหรับนักท่องเที่ยวก็ได้ โดยกระบวนการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามแนวคิดของวาโร เพ็งสวัสดิ์ (2552) ประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้น ได้แก่ การสำรวจ สังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการ การสร้างเส้นทางท่องเที่ยว ที่ต้องมีการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยว การออกแบบพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว การทดลองใช้เส้นทางท่องเที่ยว และการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์

คำสำคัญ: เส้นทางท่องเที่ยว, การวิจัยและพัฒนา

Abstract

This article presents the development of the Waro Pengsawat's theoretical travel route. Tourism Route is a designated travel route for tourists to easily see or visit attractions and attractions. Safe, knowledge and enjoyment of the route. Tourism routes may be used in conjunction with regular routes of local people, or they may be re-designated especially for tourists. The development of tourism routes under the concept of Waropengsawat (2009) consists of four stages of research and development: exploration, analysis, problem and demand. To create a tourism route, it is necessary to explore the tourism route, design, develop the tourism route, test the use of the tourism route, and disseminate the products.

Keywords: tourism routes, research and development

บทนำ

เส้นทางการท่องเที่ยว คือ เส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) เป็นแนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็นหรือเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวและจุดที่น่าสนใจต่างๆ เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตในชุมชน ซึ่งชุมชนจะต้องสามารถใช้การจัดการท่องเที่ยว ประสิทธิ์ คุนรุรัตน์และคณะ (2546) ได้กล่าวว่า เส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) หรือเส้นทางนักท่องเที่ยว (Tourist Route) หมายถึง แนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับการเดินทางหรือการตัดสินใจเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็นหรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่กำหนดขึ้นสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว ทั้งเส้นทางที่เกิดขึ้นจากความยินยอมของนักท่องเที่ยว และของผู้ประกอบการโดยอัตโนมัติหรือเส้นทางสัญจรปกติที่เข้าถึงแหล่งเป้าหมายได้ ตลอดทั้งเส้นทางที่กำหนดขึ้นมาใหม่ตามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

การสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวทำให้โดยที่นักท่องเที่ยวสามารถเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวได้ความสนใจอาทิเช่น การท่องเที่ยวแบบวันเดย์ทริป หรือ แบบค้างคืน เป็นต้นโดยที่ผู้ประกอบการบริษัทท่องเที่ยวก็จะมีคำแนะนำโปรแกรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่น่าสนใจให้แก่นักท่องเที่ยวเสมอมา และเนื่องด้วยในปัจจุบันได้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวเดินทางสะดวกได้มากยิ่งขึ้น และจากการสำรวจเส้นทางของบริษัททัวร์ต่าง ๆ พบว่า เส้นทางที่วิ่งรถนำเที่ยวในปัจจุบันนั้น อาจจะยังไม่ใช่เส้นทางที่สั้นที่สุดหรือดีที่สุด เพราะสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งก็อยู่ห่างกันออกไป และมีหลากหลายเส้นทางที่จะเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง (ภาณุวัฒน์ ไช่มุกข์, 2565)

การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโดยนำแนวคิดของมาใช้ ประกอบด้วย กระบวนการวิจัยและพัฒนาที่มีการดำเนินการ 4 ขั้นตอนหลัก ตามแนวคิดของ วาโร เฟิงส์วีสดี (2552) ประกอบด้วย 1) การสำรวจสังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการ เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ หรือสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการเกี่ยวกับนวัตกรรม (ประดิษฐ์กรรม/รูปแบบ/ วิธีการ/ กระบวนการ/ ระบบปฏิบัติการ) 2) การออกแบบพัฒนานวัตกรรมเป็นการดำเนินการโดยการนำองค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการที่ 1 มาพัฒนานวัตกรรม 3) การทดลองใช้ เมื่อดำเนินการในกระบวนการที่ 2 แล้วเสร็จ จึงนำสิ่งที่ได้ไปตรวจสอบความเหมาะสมและประสิทธิภาพโดยการนำไปทดลองกับ 3.1) กลุ่มเป้าหมายขนาดเล็ก ด้วยการสังเกต สัมภาษณ์ สอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงรูปแบบของนวัตกรรม 3.2) กลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่ด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง และนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบของนวัตกรรม 3) การทดลองความพร้อมนำไปใช้เป็นการนำรูปแบบของนวัตกรรมไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความพร้อมสู่การปฏิบัติแล้วนำสารสนเทศที่ได้มาแก้ไขปรับปรุงนวัตกรรมก่อนนำไปสู่การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ในวงกว้าง และ 4) การเผยแพร่ร่นวัตกรรม เป็นการเสนอผลการวิจัยและนวัตกรรมไป

เผยแพร่ เช่น การนำเสนอในเวทีวิชาการ การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ การเผยแพร่และการนำไปใช้ในหน่วยงานต่างๆ รวมถึงการผลิตเผยแพร่ในเชิงพาณิชย์

เส้นทางการท่องเที่ยว

เส้นทางการท่องเที่ยว คือ เส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) เป็นแนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็นหรือเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวและจุดที่น่าสนใจต่างๆ เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตในชุมชน ซึ่งชุมชนจะต้องสามารถจัดการการท่องเที่ยว ประสิทธิ์ คุนรัตน์และคณะ (2546) ได้กล่าวว่า เส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) หรือเส้นทางนักท่องเที่ยว (Tourist Route) หมายถึง แนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับการเดินทางหรือการตัดสินใจเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็นหรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่กำหนดขึ้นสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว ทั้งเส้นทางที่เกิดขึ้นจากความยินยอมของนักท่องเที่ยว และของผู้ประกอบการโดยอัตโนมัติหรือเส้นทางสัญจรปกติที่เข้าถึงแหล่งเป้าหมายได้ ตลอดทั้งเส้นทางที่กำหนดขึ้นใหม่ตามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ซึ่งเส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยวอาจเป็นการใช้เส้นทางร่วมกับเส้นทางสัญจรปกติของคนท้องถิ่น หรืออาจเป็นการกำหนดเส้นทางขึ้นมาใหม่เฉพาะเป็นพิเศษสำหรับนักท่องเที่ยวก็ได้ (สกุล จริยาแจ่มสิทธิ์ และกวิน วงศ์ลีตี, 2555)

1. การพิจารณากำหนดเส้นทางท่องเที่ยวจะต้องสำรวจ สังเกตการณ์จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว รวมถึงแนวโน้มที่ควรจะเป็นในการจัดเส้นทางท่องเที่ยว ซึ่งควรเริ่มต้นจากการพิจารณาดำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ แล้วจัดลำดับความสำคัญและความน่าสนใจ จากนั้นจึงพิจารณาความสามารถในการเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้อย่างไรบ้าง

2. การจัดเส้นทางในลักษณะวงจรจบ เส้นทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะจัดในลักษณะที่เป็นการสัญจรระบบวงจรจบ เนื่องจากจะทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ เกิดความเพลิดเพลินไปตลอดเส้นทาง โดยไม่ต้องย้อนกลับเส้นทางเดิม ซึ่งนักท่องเที่ยวอาจเกิดความรู้สึกเบื่อและเสียเวลา

วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว (อ้างถึงในเบญญทิพย์ ทองวิไล, 2559) กล่าวว่า การจัดเส้นทางท่องเที่ยว หมายถึง การกำหนดเส้นทางเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างง่ายสะดวกและปลอดภัยรวมทั้งยังได้รับความรู้และเพลิดเพลินควบคู่กันไป บางครั้งเส้นทางท่องเที่ยวอาจเกิดขึ้นจากการที่นักท่องเที่ยวหลากหลายกลุ่มใช้เส้นทางเดิม ๆ อยู่เป็นประจำซึ่งอาจจะเป็นเส้นทางรถยนต์ทางเท้า ทางเรือ หรือทางอื่น ๆ ที่อาจใช้ร่วมกับเส้นทางสัญจรปกติของเมือง หรืออาจเป็นการกำหนดเส้นทางขึ้นมาโดยเฉพาะ การกำหนดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยวควรสำรวจและสังเกตการณ์จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวประกอบกับแนวโน้มที่ควรจะเป็นในการจัดเส้นทางโดยเริ่มต้นจากการพิจารณา

ตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ภายในเมือง แล้วจัดลำดับความสำคัญและความน่าสนใจ จากนั้นจึงพิจารณาความสามารถในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เข้าด้วยกันซึ่งการจัดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยวอาจกำหนดในลักษณะวงจรบรรจบ คือการที่จุดเริ่มต้นและจุดท่องเที่ยวสุดท้ายไม่ซ้ำเส้นทางกัน ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่และเกิดความเพลิดเพลินตลอดเส้นทางโดยไม่ต้องย้อนกลับไปยังเส้นทางเดิมอีกซึ่งอาจจะจัดให้มีการเดินทางในสองลักษณะเช่นเริ่มต้นด้วยการเดินเท้า และเปลี่ยนเป็นการสัญจรทางเรือในขากลับ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดการเส้นทางในลักษณะแบบทางเดียวโดยจุดเริ่มต้นและจุดสุดท้ายแยกกันอยู่ตามความเหมาะสม ดังนั้นการกำหนดเส้นทางอาจจัดทำขึ้นหลายเส้นทาง หรือหลายระบบภายในเมืองเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะมีเวลาน้อยหรือมีความสนใจแตกต่างกัน

แนวคิดการวิจัยและพัฒนาของวาร์ เฟิงส์วส์ดี

วาร์ เฟิงส์วส์ดี (2552) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาไว้ดังนี้

1) การสำรวจ สังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการ เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ หรือสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการเกี่ยวกับนวัตกรรม (ประดิษฐ์กรรม/รูปแบบ/ วิธีการ/ กระบวนการ/ ระบบปฏิบัติการ)

2) การออกแบบพัฒนานวัตกรรมเป็นการดำเนินการโดยการนำองค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการที่ 1 มาพัฒนานวัตกรรม

3) การทดลองใช้ เมื่อดำเนินการในกระบวนการที่ 2 แล้วเสร็จ จึงนำสิ่งที่ได้ไปตรวจสอบความเหมาะสมและประสิทธิภาพโดยการนำไปทดลองกับ

3.1) กลุ่มเป้าหมายขนาดเล็ก ด้วยการสังเกต สัมภาษณ์ สอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงรูปแบบของนวัตกรรม

3.2) กลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่ด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง และนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบของนวัตกรรม

3) การทดลองความพร้อมนำไปใช้เป็นการนำรูปแบบของนวัตกรรมไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความพร้อมสู่การปฏิบัติแล้วนำเสนอเสนอเทศที่ได้มาแก้ไขปรับปรุงนวัตกรรมก่อนนำไปสู่การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในวงกว้าง

4) การเผยแพร่วัตกรรม เป็นการเสนอผลการวิจัยและนวัตกรรมไปเผยแพร่ เช่น การนำเสนอในเวทีวิชาการ การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ การเผยแพร่และการนำไปใช้ในหน่วยงานต่างๆ รวมถึงการผลิตเผยแพร่ในเชิงพาณิชย์

การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว ตามแนวคิดทฤษฎีของ วาโร เฟ็งสวส์ตี

การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโดยนำแนวคิดของมาไซ์ ประกอบด้วย กระบวนการวิจัยและพัฒนาที่มีการดำเนินการ 4 ขั้นตอนหลัก ตามแนวคิดของ วาโร เฟ็งสวส์ตี (2552) ดังนี้

1. การสำรวจ สังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการ เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) หรือการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ รวมทั้งลักษณะที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการให้พัฒนา ผลการดำเนินการในขั้นตอนนี้ จะทำให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่จะใช้ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้น ซึ่งการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวนั้นต้องมีการสำรวจเส้นทางการท่องเที่ยว โดยฉันทซ์ วรรณณอม (2554) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ การสำรวจเส้นทางเพื่อการจ้ดนำเที่ยว มีรายละเอียด ดังนี้

การสำรวจเส้นทาง คือ เดินทางไปยังเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวที่คิดไว้ว่าจะนำมาจัดเป็นรายการนำเที่ยว โดยในเบื้องต้นจะสำรวจสภาพภูมิศาสตร์และภูมิประเทศของแหล่งท่องเที่ยวและบริเวณใกล้เคียง สิ่งสำคัญที่ผู้สำรวจเส้นทางจะนำมาพิจารณาในการวางแผนที่สำคัญมีหลายเรื่องได้แก่ เรื่องแหล่งท่องเที่ยว ต้องสำรวจเส้นทางและหาข้อมูลให้ได้ว่าเส้นทางท่องเที่ยวจะต้องแวะที่จุดไหนก่อนจุดไหนหลัง จากนั้นให้สำรวจจุด การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละจุดว่ายากง่ายอย่างไร ต้องใช้พาหนะอื่นเปลี่ยนถ่ายหรือไม่ จากนั้นต้องสำรวจบริเวณทางผ่านใกล้เคียงว่ามีร้านอาหารที่สามารถนำกลุ่มทัวร์มาใช้บริการได้หรือไม่ สำรวจว่ามีที่พัก ใกล้เคียงเหมาะสมที่ใดบ้าง ตลอดจนสำรวจทางกลับว่ามีร้านขายของที่ระลึกให้นักท่องเที่ยวได้แวะซื้อเลือกชม อย่างไม่หรือไม่ การนำข้อมูลเรื่องเส้นทางเดินทาง แหล่งท่องเที่ยว และสถานประกอบการต่าง ๆ ดังกล่าว มาคิดพิจารณาลำดับความเป็นไปได้ก่อนหลัง และเลือกสรรในสิ่งที่คิดว่าเหมาะสมกับความสามารถที่ผู้จัด สามารถทำได้ หรือเพื่อตอบสนองตามความต้องการของลูกค้ามากที่สุดนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมาก ทั้งนี้ต้องมีความ เป็นไปได้เรื่องของเวลาระหว่างจุดต่อจุด ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม และสามารถจัดไปได้ตามช่วงเวลาฤดูกาลของ แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละที่ โดยทำการสำรวจเส้นทางสามารถแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การสำรวจเส้นทางเดิม คือ การสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวที่บริษัทนำเที่ยวเคยจัดนำเที่ยว มาแล้ว การสำรวจเส้นทางเดิมนี เป็นประโยชน์ในด้านการเพิ่มเติมความรู้ใหม่ ๆ เนื่องจากยิ่งเวลานานมากขึ้น ก็จะมีสถานประกอบการใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นโรงแรมร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยว บางครั้งก็มีการตัดถนนใหม่ที่เป็นทางลัด ฯลฯ การสำรวจในลักษณะนี้จะไม่ค่อยมีอะไรยุ่งยาก ยกเว้นเป็นผู้จัด นำเที่ยวมือใหม่ ที่อะไร ๆ ก็จะไม่รู้และยุ่งยากไปเสียหมด แต่ไม่ใช่ว่าการสำรวจเส้นทางเดิมจะเหมาะสำหรับ ผู้จัดนำเที่ยวมือใหม่นั้น ผู้จัดนำเที่ยวที่ดีถึงแม้มีประสบการณ์มานานแล้ว อย่างน้อยการได้ออกสำรวจเส้นทาง อยู่เนื่อง ๆ ก็เป็นสิ่งที่ดีจำเป็นอยู่เสมอเพราะจะทำให้เป็นผู้จัดนำเที่ยวที่มีความทันสมัย หลีกหนีคู่แข่งตลอดเวลา

การสำรวจลักษณะนี้ทำได้ง่ายมากเพียงแค่ดูจากรายการนำเที่ยวเก่า ๆ แล้วก็เริ่มเดินทางสำรวจ โดยยึดหลักเส้นทางเก่า และระหว่างการสำรวจหากมีองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวหรือสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องใดเปลี่ยนไปหรือน่าสนใจ ก็สามารถนำมาเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมลงไปในการนำเที่ยวได้ต่อไป

2. การสำรวจเส้นทางใหม่ คือ การสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวที่บริษัทนำเที่ยวไม่เคยจัดนำเที่ยวในเส้นทางนั้น หรืออาจเคยมีการเดินทางจัดนำเที่ยวมาบ้างแต่ก็เป็นเวลานานมาแล้ว โดยมากมักเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่เข้าถึงยาก ใช้เวลาเดินทางนาน อาจเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคไม่ดีพอ หรือเป็นการสำรวจเพราะห่างเหินจากการจัดการมานาน การสำรวจเส้นทางใหม่นี้เป็นการสำรวจที่ค่อนข้างยุ่งยาก เนื่องจากองค์ประกอบในการจัดนำเที่ยวมีให้เลือกน้อยอาจต้องบุกเบิกเส้นทางหาร้านอาหาร หาที่พัก ที่เที่ยวเอง แทบจะต้องทำรายการนำเที่ยวแบบเหมาจ่าย (Package Tour) คำนวณเวลาเดินทาง ระยะทาง ค่าใช้จ่ายเองใหม่ทั้งหมด การสำรวจแบบนี้ต้องศึกษาคำนั่งถึงผลกระทบที่ตามมาในหลาย ๆ อย่าง ได้แก่ เป็นเขตหวงห้ามของทางหรือไม่ว่า การเข้าถึงยากง่ายอย่างไร มีความปลอดภัยในการท่องเที่ยวหรือไม่ ถ้าจัดเป็นรายการนำเที่ยวเพื่อขายแล้วจะได้รับความสนใจมากน้อยเพียงไร มีช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวเปิดปิดอย่างไร ฯลฯ อย่างไรก็ตามถ้ามีการสำรวจเส้นทางใหม่แล้วสามารถนำมาทำเป็นรายการนำเที่ยวใหม่ที่ผู้คนให้ความสนใจได้มาก บริษัทนั้นก็จะมีโอกาสทางธุรกิจสูง เพราะสินค้าใดก็ตามที่สามารถผลิตได้เป็นรายแรกและเป็นที่ยอมรับ ก็จะหมายถึงชื่อเสียง และผลกำไร จะหลังไหลเข้ามาอย่างแน่นอน

ทั้งนี้การสำรวจเส้นทางใหม่ อาจหมายถึง การสำรวจเส้นทางที่บริษัทนำเที่ยวนั้น ๆ ไม่เคยจัดไปนำเที่ยวเลย แต่แหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นที่คุ้นเคยอยู่แล้ว เพียงแต่บริษัทเพิ่งมาสำรวจเพื่อนำมาจัดรวมแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการต่าง ๆ ทำเป็นรายการนำเที่ยวแบบเหมาจ่าย (Package Tour) ขึ้นมาใหม่ที่น่าสนใจ อันเนื่องมาจากอยากลองขายรายการนำเที่ยวในเส้นทางนั้นดู หรือเป็น เพราะความต้องการของลูกค้าที่อยากไปเที่ยวในจุดนั้น ๆ ในบางครั้งถ้าผู้จัดที่มีความคิดริเริ่มดี ๆ ก็สามารถคิดค้นรายการนำเที่ยวใหม่ ๆ ได้อย่างคาดไม่ถึงถึงทั้ง ๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิม ๆ เป็นลักษณะเส้นผมบังภูเขาก็คงเป็นได้ อย่างเช่น โปรแกรมท่องเที่ยวสามกฐาม คือ เที่ยวภูเก็ต ภูเก็ตและเขาคว่ำ โปรแกรมนี้เมื่อก่อนไม่มีใครคิดว่าทำได้ จะมีคนเที่ยวที่เดียวสามกฐามเลยหรือ แต่สุดท้ายก็มีคนจัดทำรายการขึ้นมาขาย และเป็นโปรแกรมหรือรายการที่สามารถขายได้ดีเป็นที่นิยมพอสมควรเป็นต้น หรือจากการที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบมุมมองใหม่ของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย (Unseen in Thailand) บริษัทนำเที่ยวต่าง ๆ ก็ให้ความสนใจ พยายามบุกเบิกสอดแทรกเพิ่มเติมเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวในมุมมองใหม่ดังกล่าวไปในรายการนำเที่ยว ทั้ง ๆ ที่เมื่อก่อนแหล่งเที่ยวนั้น ๆ เคยมีคนไปท่องเที่ยวมานานแล้ว เพียงแต่ยังไม่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่ดีทำให้มีนักท่องเที่ยวรู้เพียงในวงแคบ แหล่งเที่ยวนั้นอาจมีเกร็ดความรู้ หรือมีมุมมองความสวยงามแปลกตาที่นักท่องเที่ยวหลายคนอาจยังไม่ทราบ บริษัทนำเที่ยวจึงพยายามดึงสิ่งเหล่านั้นให้มาเป็นจุดขายที่ทำให้นักท่องเที่ยวหันมาสนใจ

3. การสำรวจเส้นทางเพื่อเป็นตัวแทนขาย (หรือเส้นทางตัวอย่าง) เป็นลักษณะที่มีผู้ผลิตรายการนำเที่ยว อาจเป็นบริษัทนำเที่ยว โรงแรม สายการบิน โดยผู้ผลิตรายการนำเที่ยวนั้นอาจร่วมมือกันเชิญบริษัทนำเที่ยวหรือตัวแทนจำหน่ายที่สนใจ ร่วมเดินทางเพื่อสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวที่ตนจัดทำขึ้น เพื่อให้บริษัทนำเที่ยวหรือตัวแทนที่ได้รับเชิญมาพิจารณารับรายการนำเที่ยวของผู้ผลิตนั้นไว้ เพื่อเป็นตัวแทนขายหรือช่วยประชาสัมพันธ์รายการนำเที่ยวนั้น ๆ การสำรวจเส้นทางลักษณะนี้ผู้ที่ได้รับเชิญอาจไม่ต้องลงทุนเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในบางครั้งอาจเดินทาง หรือเสียค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย เพียงแต่ขอให้ร่วมเดินทางไปกับผู้จัดด้วยเท่านั้น ลักษณะการสำรวจเส้นทางดังกล่าวจะรู้จักกันในชื่อ Familiarization Trip (FAM Trip) หรือทัวร์ตัวอย่างนั่นเอง มักจัดในนามสมาคมชมรมด้านการท่องเที่ยว หรือจัดโดยหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว การสำรวจเส้นทางอีกลักษณะหนึ่งที่คล้ายคลึงกัน คือ การสำรวจเส้นทางเพื่อประชาสัมพันธ์รายการนำเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมักจัดขึ้นโดยหน่วยงานของภาครัฐ คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ด้วยการเชิญผู้ประกอบการมาสำรวจแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการจัดนำเที่ยวในพื้นที่นั้น ๆ

ภูริวัจน์ เดชอุ่ม และคณะ (2562) ศึกษาแผนวิจัยการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าในจังหวัดชัยนาท จากการสำรวจสภาพปัจจุบัน พบว่า แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละอำเภอดังอยู่ไม่ห่างกันมากนักและสามารถเดินทางเข้าถึงด้วยรถยนต์อย่างสะดวกสบายเนื่องจากมีถนนสายรองและถนน สายย่อย เชื่อมโยงทั่วถึงกันหมด แม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นวัดวาอาราม แต่ก็เป็นวัดวาอารามที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัดที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองโบราณ ส่วนวัดทั่วไปก็มักจะมีเสริมสิ่งดึงดูดเพื่อสร้างความน่าสนใจ เช่น รูปเคารพของสิ่งศักดิ์สิทธิ์และพระเกจิอาจารย์ ตลาดชุมชน พิพิธภัณฑ์หรือศูนย์เรียนรู้ เป็นต้น แต่ในภาพรวมกลับพบว่า แหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากขาดระบบการสื่อความหมายหรือการจัดแสดงเรื่องราวที่ชัดเจน ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่จำเป็น รวมถึงขาดการดูแลรักษาให้คงสภาพที่สวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อย ส่วนแหล่งท่องเที่ยวประเภทชุมชนยังมีข้อจำกัดในเรื่องวันเวลาเปิดให้บริการ ส่วนใหญ่เปิดบริการเฉพาะวันเสาร์อาทิตย์เท่านั้น หากต้องการมาเยี่ยมชมในวันธรรมดามากท่องเที่ยวจะต้องแจ้งให้ชุมชนทราบล่วงหน้าซึ่งมักจะเป็นการเดินทางมาศึกษาดูงานเป็นหมู่คณะ

2. การออกแบบพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยว เป็นการดำเนินการโดยการนำความรู้และผลการวิจัยที่ได้จากขั้น ตอนที่ 1 มาพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยว ซึ่งจะเริ่มจากการวางแผนพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยว โดยการกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะของการพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยว การกำหนดวิธีที่จะพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยว และทรัพยากรที่ต้องการเพื่อการพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยว ทั้งในด้านกำลังคนงบประมาณ วัสดุ ทรัพยากรท่องเที่ยว และระยะเวลา หลังจากนั้นจึงดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะหรือรูปแบบตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ส่วนเส้นทางทางการท่องเที่ยวที่จะพัฒนามีลักษณะอย่างไร หรือส่วนประกอบของเส้นทางทางการท่องเที่ยวมีอะไรบ้างจะขึ้นอยู่กับประเภทของเส้นทางทางการท่องเที่ยว นั้นๆ

ในขั้นตอนของการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวนี้จะต้องใช้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวแต่ละชนิด

ศิริเพ็ญ ดาบเพชร (2560) ได้ศึกษาการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 จากพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เห็นได้จากกิจกรรมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชม เช่น กิจกรรมไหว้พระ/ทำบุญ อุทยานประวัติศาสตร์และวัดต่างๆ จึงนำมาเป็นเกณฑ์ในการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวออกเป็น 3 เส้นทางได้แก่ เส้นทางเมืองน่าถิ...จักรยาน เส้นทางถ้ำดอกหมอก และเส้นทางหลงอดีต

ธนาภา ช่วยแก้ว (2562) กล่าวว่า จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมริมแม่น้ำปากพนังเพื่อส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมริมแม่น้ำปากพนังทั้ง 7 แหล่ง มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ดังนี้ 1) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางเรือเป็นยานพาหนะหลักได้แต่ละแหล่งท่องเที่ยวมีท่าเรือไว้รองรับการสัญจรทางน้ำ แต่สภาพท่าเรืออาจจะมีความปลอดภัย มั่นคงแข็งแรงที่แตกต่างกันสิ่งที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติม คือ ป้ายบอกทางในหลายแหล่ง เพื่อให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกให้นักท่องเที่ยว และยังช่วยส่งผลต่อความภาคภูมิใจและการสืบทอดวัฒนธรรมและองค์ความรู้ต่างๆ ของชุมชนและนักท่องเที่ยว และจากการทดสอบเส้นทางมีนักท่องเที่ยวตั้งข้อสังเกตว่าหมู่บ้านขนมลาบ้านหอยรามีระยะทางเดินทางจากท่าเรือค่อนข้างไกล จึงเสนอว่าในอนาคตควรปรับให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางถนน เพื่อความสะดวกและปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว และควรเป็นจุดสุดท้ายที่แวะเยี่ยมชมเพื่อซื้อของฝาก 2) ด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งสิ่งดึงดูดใจของทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 7 แหล่งมีศักยภาพโดดเด่น มีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว แม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 7 แหล่งยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ครบครันนัก เนื่องจากเป็นสถานที่ทางวัฒนธรรมทั้งโบราณสถาน ศาสนสถาน และเป็นสถานที่เอกชนที่ไม่ได้สร้างมาเพื่อการท่องเที่ยว แต่ในช่วงแรกจะพิจารณาเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานเท่าที่จำเป็นก่อน เพียงแต่ชาวบ้านในพื้นที่ต้องร่วมมือกันดูแลรักษาความสะอาด ความปลอดภัยให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสะอาดซึ่งพบเห็นในหลายแหล่งท่องเที่ยว 4) ด้านการดูแลรักษา เพื่อสืบทอดไปยังรุ่นต่อไปยังไม่มีมีการให้ความสำคัญมากนัก จะมีการถ่ายทอดความรู้ให้กับเยาวชนและผู้นำเที่ยวบ้างคือในสถานที่ศาสนสถานและโบราณสถานที่มีคนดูแลจึงต้องหากิจกรรมถ่ายทอดและสร้างองค์ความรู้ให้กับคนรุ่นต่อๆ มาให้มากขึ้น หรืออาจทำเป็นแหล่งความรู้เพื่อรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมชุมชนเพื่อไม่ให้เลือนหายไปในอนาคต

3. การทดลองใช้เส้นทางการท่องเที่ยว เมื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเสร็จแล้วจะต้องนำไปตรวจสอบความเหมาะสม และประสิทธิภาพของเส้นทางการท่องเที่ยว ถ้าหากผลการตรวจสอบความเหมาะสมและประสิทธิภาพยังไม่เป็นที่พึงพอใจ หรือมีบางส่วนที่ไม่สมบูรณ์จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข จนกระทั่งเส้นทางการท่องเที่ยว มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สำหรับการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์จะดำเนินการ ดังนี้

3.1 การทดลองกับกลุ่มเป้าหมายขนาดเล็ก หลังจากที่ได้มีการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวแล้ว จะต้องมีการทดสอบเส้นทางและประเมินความพึงพอใจของผู้ร่วมทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวเที่ยวจากการศึกษาของ ธนาภา ช่วยแก้ว (2562) กล่าวว่า การทดสอบเส้นทางและการประเมินความพึงพอใจของผู้ร่วมทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมริมแม่น้ำปากพนัง ผู้ร่วมทดสอบเส้นทาง ประกอบด้วย ตัวแทนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว คือ เจ้าของโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว เจ้าของบริษัทรถตู้นำเที่ยว เจ้าหน้าที่ภาคภูมิตบศาลเมืองปากพนัง มัคคุเทศก์อาชีพ ตัวแทนชาวบ้าน และนักท่องเที่ยว รวมทั้งสิ้น 15 คนผลการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมริมแม่น้ำปากพนังใช้เกณฑ์พิจารณาองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน 4 ด้านหลัก คือ 1) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว และ 4) ด้านการดูแลรักษาและการสืบทอด พบว่า ในกรณีที่นักท่องเที่ยวสูงอายุหรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพชาวบ้าน ผู้นำชมควรแนะนำให้แวะเยี่ยมชมเฉพาะวัดนันทารามและวัดรามประดิษฐ์และล่องเรือผ่านโรงสีแม่ครู แวะรับประทานอาหารกลางวันที่บ้านวงเปี้ยสัจจล่องเรือผ่านพระตำหนักประทับแรมปากพนัง และขึ้นเรือที่ท่าวัดหอยรอก และนั่งรถต่อไปยังบ้านขนมลาบ้านหอยรอกแทน เนื่องจากสภาพท่าเรือขึ้นลงลำบาก ไม่เหมาะสำหรับผู้สูงอายุแต่ทั้งนี้เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในเส้นทางมีโครงการที่จะพัฒนาท่าเรือในอนาคตอยู่แล้ว

3.2 การทดลองกับกลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่ จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยว ประชาชน รวมถึงผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ผู้นำชุมชน พบว่า ในการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรมีการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ ในขณะเดียวกัน พบว่า ควรจัดทำป้ายบอกทางอย่างทั่วถึงชัดเจน และควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมตลอดเส้นทางการท่องเที่ยวให้สวยงาม เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว พบว่า ประชาชนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยว รวมถึงผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐทุกกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้ความสำคัญแก่การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมชมแหล่งโบราณสถาน ธรรมชาติ งานศิลปกรรม และงานสถาปัตยกรรม รวมไปถึงรูปแบบวิถีชีวิตของผู้คน เนื่องจากมีสถานที่ที่น่าสนใจแก่การท่องเที่ยวอยู่มากมาย นอกจากนี้ยังควรพัฒนาสภาพพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวโดยการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยวให้สวยงามสะอาดอย่าง

สม่ำเสมอต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันควรปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก

4. การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์

เมื่อได้มีการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวแล้ว จึงทำการเผยแพร่เส้นทางการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นพับ สื่อออนไลน์ ทำการตลาด และการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวให้ผู้สนใจได้รับทราบ และผลิตสื่อที่มีความหลากหลายทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ย่อมส่งผลทำให้การท่องเที่ยวเกิดขึ้นได้ อย่างรวดเร็ว และมีความยั่งยืนต่อไปได้ รวมถึงการกำหนดให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการ ธุรกิจนำเที่ยวได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้ชัดเจน พัฒนาสิ่งดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ ผ่าน Application, Website ในแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อการเตรียมความพร้อมในการรองรับขยายตัวของนักท่องเที่ยว (พิฑูรย์ ทองฉิม, 2565)

บทสรุป

การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโดยนำแนวคิดของมาใช้ ประกอบด้วย กระบวนการวิจัยและพัฒนาที่มีการดำเนินการ 4 ขั้นตอนหลัก ตามแนวคิดของ วาโร เฟ็งสวัสต์ (2552) ประกอบด้วย การสำรวจสังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการ เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) การสำรวจเส้นทาง คือ เดินทางไปยังเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวที่คิดไว้ว่าจะนำมาจัดเป็นรายการนำเที่ยว โดยในเบื้องต้นจะสำรวจสภาพภูมิศาสตร์และภูมิประเทศของแหล่งท่องเที่ยวและบริเวณใกล้เคียง สิ่งสำคัญที่ผู้สำรวจเส้นทางจะนำมาพิจารณาในการวางแผนที่สำคัญมีหลายเรื่องได้แก่ เรื่องแหล่งท่องเที่ยว ต้องสำรวจเส้นทางและหาข้อมูลให้ได้ว่าการท่องเที่ยวจะต้องแวะเที่ยวจุดไหนก่อนจุดไหนหลัง

การออกแบบพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว เป็นการดำเนินการโดยการนำความรู้และผลการวิจัยที่ได้จากขั้น ตอนที่ 1 มาพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว ซึ่งจะเริ่มจากการวางแผนพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว โดยการกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะของการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว การกำหนดวิธีที่จะพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และทรัพยากรที่ต้องการเพื่อการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว ทั้งในด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุ ทรัพยากรท่องเที่ยว และระยะเวลา การทดลองใช้เส้นทางการท่องเที่ยว เมื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเสร็จแล้วจะต้องนำไปตรวจสอบความเหมาะสม และประสิทธิภาพของเส้นทางการท่องเที่ยว ถ้าหากผลการตรวจสอบความเหมาะสมและประสิทธิภาพยังไม่เป็นที่พึงพอใจ หรือมีบางส่วนที่ไม่สมบูรณ์จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจนกระทั่งเส้นทางการท่องเที่ยว มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ เมื่อได้มีการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวแล้ว จึงทำการเผยแพร่เส้นทางการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นพับ สื่อออนไลน์ ทำการตลาด และการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวให้ผู้สนใจได้รับทราบ และผลิตสื่อที่มีความหลากหลายทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ย่อมส่งผลทำให้การท่องเที่ยวเกิดขึ้นได้

อย่างรวดเร็ว และมีความยั่งยืนต่อไปได้ รวมถึงการกำหนดให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการ ธุรกิจนำเที่ยวได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้ชัดเจน พัฒนาสิ่งดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ ผ่าน Application, Website ในแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อการเตรียมความพร้อมในการรองรับขยายตัวของนักท่องเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

- Chantouch Wanthanom. (2011). **Planning and organizing tour guides**. BANGKOK: Sam Lada.
- Genus Jariya Chaemasit and Guin Wongladee. (2012). **A Study on the Tourism Routes of Malaysian Tourists in Thailand: A Case Study in Hat Yai District, Songkhla Province**. Suan Sunandha Rajabhat University.
- Panuwat Kaimook. (2022). **Routing for tourism programs in Chiang Rai province by applying the travel problem of salespeople**. The thesis of Master of Business Administration Program in Logistics Management and International Supply Chain, Mae Fah Luang University.
- Pitoon Thongchim. (2022). **Tourism Pattern of the Historic Routes Retracing The King Rama IX develops a Sustainable Tourism in Songkhla**. 13th National and International Beach Conference. P.2670-2681.
- Prasit Kunurat and colleagues. (2003). (Draft) **Summary report for executives, sub-research plans on education and exploration of tourism routes in the Northeast**. (Copy document).
- Purivat Dechaum and his team. (2019). **Complete Research Report, Research Plan for Slow Tourism Capacity Development in Chainat Province**. Office of Research Fund and Support (SEC).
- Siriphen Dabpetch. (2017). **Establishment of tourism routes in the lower northern provinces 1 from the tourism behaviour of Thai tourists**. Journal of Social Sciences, Srinakharinwirot University, Year 18 (January - December 2015). 226-246.
- Thanapha Chuaykaew and Sudjai Jirojkul. (2019). **Development of cultural tourism routes along the Pak Phanang River to promote tourism marketing in Pak Phanang District, Nakhon Si Thammarat Province**. Journal of Academic Services, Prince of Songkla University, 30(3), 80-97.

Varopengsawat. (2013). **Research and development**. Creative Science, 1(2), 1–12. Retrieved from https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/snru_journal/article/view/10186.

Vipawan Pinkaew. (2008). **Ecotourism guidelines in Mueang District, Phetchaburi Province**. Master's degree thesis, Srinakharinwirot University.

ผู้เขียน

พรฟ้า สุทธิคุณ

นักศึกษาปริญญาเอก คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

e-mail: Pornfarsutthikhun@gmail.com